

Sygn. akt IV Cz 640/13

POSTANOWIENIE

Dnia 31 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział IV Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Jastrzębski (spr.)

Sędziowie SO: Mariusz Struski, Mariola Watemborska

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2013 roku w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi dłużnika J. T.

na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Chojnicach Mariana Macikowskiego, polegającą na odmowie umorzenia postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 297/08

z udziałem wierzyciela Powiatu (...) – Powiatowego Urzędu Pracy w C. i dłużniczki A. T.

na skutek zażaleń dłużników

od postanowienia Sądu Rejonowego w Chojnicach

z dnia 22 stycznia 2013 r., sygn. akt I Co 1357/12

postanawia: **oddalić zażalenia.**

Sygn. akt IV Cz 640/13

UZASADNIENIE

Dłużnik J. T. wniósł skargę na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Chojnicach Mariana Macikowskiego, domagając się umorzenia postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 297/08. Jednocześnie wniósł o zawieszenie postępowania do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy.

Postanowieniem z dnia 22 stycznia 2013 roku Sąd Rejonowy w Chojnicach oddalił przedmiotową skargę wskazując, iż obowiązujące przepisy nie przyznają dłużnikowi prawa do żądania umorzenia postępowania egzekucyjnego. Nie znalazł również podstaw do zawieszenia postępowania, wskazując przy tym, że dłużnik nie uprawdopodobnił okoliczności, które w świetle art. 821 § 1 k.p.c. uzasadniałyby uwzględnienie jego wniosku.

Dłużnik J. T. zaskarżył powyższe orzeczenie zażaleniem. Z całokształtu jego wypowiedzi wynika, iż domaga się on zmiany zaskarżonego postanowienia, poprzez umorzenie postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 297/08.

Również dłużniczka A. T. zaskarżyła powyższe orzeczenie zażaleniem, domagając się w istocie umorzenia postępowania egzekucyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenia nie zasługują na uwzględnienie.

Zważyć należy, że w dziale IV tytułu I trzeciej części kodeksu postępowania cywilnego, ustawodawca określił podstawy prawne umorzenia postępowania egzekucyjnego. Przepisy art. 823 - 828 k.p.c. zawierają szczegółowe uregulowania dotyczące umorzenia postępowania egzekucyjnego.

Umorzenie oznacza zakończenie postępowania egzekucyjnego bez zaspokojenia w całości lub części wierzyciela. Umorzenie powoduje uchylene dokonanych czynności egzekucyjnych (m.in. zajęć składników majątku dłużnika), ale nie pozbawia wierzyciela możliwości podjęcia ponownej egzekucji z tych składników majątku dłużnika, z których prowadzono egzekucję w ramach umorzonego postępowania. Umorzenie postępowania egzekucyjnego może nastąpić z mocy prawa lub z mocy postanowienia organu egzekucyjnego (wydanego z urzędu lub na wniosek).

Umorzenie z mocy prawa następuje, jeżeli wierzyciel w ciągu roku nie dokonał czynności potrzebnej do dalszego prowadzenia postępowania lub nie zażądał podjęcia zawieszono postępowania, bądź gdy uprawomocniło się postanowienie o ogłoszeniu upadłości z likwidacją majątku dłużnika. Z kolei umorzenie postępowania z mocy postanowienia organu egzekucyjnego może nastąpić z urzędu lub na wniosek. Umorzenie z urzędu występuje w szczególności, gdy okaże się, że egzekucja nie należy do organów sądowych, wierzyciel lub dłużnik nie mają zdolności sądowej, egzekucja ze względu na przedmiot lub osobę jest niedopuszczalna, bądź, gdy oczywistym jest, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych, tj. w przypadku bezskutecznej egzekucji (o bezskuteczności mówimy, gdy dłużnik nie ma żadnego majątku, do którego można skierować egzekucję lub majątek ten przedstawia znikomą wartość). Umorzenie z mocy postanowienia organu egzekucyjnego następuje, gdy żąda tego wierzyciel, tytuł wykonawczy został pozbawiony wykonalności (prawomocnym orzeczeniem sądowym) albo orzeczenie, na którym oparto klauzulę wykonalności zostało uchylone lub utraciło moc, egzekucję skierowano przeciwko osobie, która nie jest dłużnikiem i która sprzeciwiła się prowadzeniu egzekucji, albo jeżeli prowadzenie egzekucji pozostaje w sprzeczności z treścią tytułu wykonawczego (np. egzekucję skierowano do majątku osobistego małżonka dłużnika, który to małżonek odpowiada tylko z majątku wspólnego), bądź w sytuacji, gdy wierzyciel jest w posiadaniu zastawu zabezpieczającego pełne zaspokojenie egzekwowanego roszczenia. Żaden z obowiązujących przepisów nie przewiduje jednak umorzenia postępowania egzekucyjnego wyłącznie w oparciu o wniosek dłużnika.

Skoro więc w przedmiotowej sprawie nie zachodzą okoliczności skutkujące umorzeniem postępowania egzekucyjnego z mocy prawa, o umorzenie nie wniósł wierzyciel będący niejako dysponentem tegoż postępowania, a dłużnik nie wykazał istnienia żadnej z pozostałych okoliczności, które przemawiałyby za umorzeniem egzekucji w świetle art. 824k.p.c. i art. 825 k.p.c., orzeczenie Sądu I instancji należało uznać za prawidłowe.

W tym miejscu należy jedynie wskazać skarżącym, iż przywoływane przez nich w treści zażaleń okoliczności, dotyczące rzekomych nieprawidłowości zaistniałych w toku odrębnych postępowań cywilnych i karnych, pozostają bez wpływu na toczące się postępowanie egzekucyjne dotąd, dopóki nie nabiorą postaci przywołanych wyżej przesłanek umorzenia egzekucji (np. tytuł wykonawczy stanowiący podstawę egzekucji zostanie prawomocnie pozbawiony wykonalności).

Na marginesie należy wskazać, że Sąd Okręgowy nie dopatrył się również nieprawidłowości w nieuwzględnieniu wniosku dłużnika o zawieszenie postępowania. W świetle bowiem art. 821 k.p.c., sam fakt złożenia skargi na czynności komornika albo zażalenia na postanowienie sądu nie usprawiedliwia w wystarczającym stopniu uwzględnienia wniosku o zawieszenie postępowania. Konieczne jest przy tym m.in., by wnioskodawca wykazał prawdopodobieństwo powstania po jego stronie niepowetowanej szkody w skutek dalszego prowadzenia egzekucji – czego skarżący bezspornie nie uczynił.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji.